

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 noiembrie 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Ia și tu Cutia de Crăciun

Dacă suntem mulțumiți că Isus este Emanuel - Dumnezeu este cu noi, atunci trebuie să-i ajutăm și pe prietenii noștri, pe cunoștințele noastre, pe vecinii noștri să înțeleagă această prezență.

Fiecare gest de iubire pe care îl facem ni-L face prezent pe Domnul. „Acolo unde este caritate și iubire, acolo este Dumnezeu”.

Dumnezeu nu are nevoie de înțelepți pentru a face operele iubirii Sale. Are nevoie de persoane generoase care știu să spună întotdeauna „DA” Lui, dar nu numai Lui, ci și persoanelor care sunt în nevoie, dăruindu-le un pic din bunăstarea noastră, pentru ca și ei să poată avea cel puțin necesarul pentru a trăi.

Crăciunul este de acum la poarta casei noastre.

Să ne arătăm bucuria de a sta cu Isus, Emanuel, participând cu bucurie la slujbele din acest Post și crescând în gesturi de bunătate față de toți cei din jurul nostru, în familie, în grupul de prieteni, la locul de muncă, pe stradă.

Făcând acestea, cu siguranță Nașterea Domnului va fi o mare sărbătoare, pentru că va fi întâlnirea dintre doi prieteni care doresc să fie, unul pentru altul, „Emanuel”: a lui Isus care este mulțumit să stea cu noi - și a noastră - mulțumiți să stăm cu El, dar și cu toți cei pe care Isus îi iubește, așa cum ne iubește pe noi. **Ia și tu Cutia de Crăciun** și pune în ea darul tău, expresie a renunțării tale, și ajută pe cel care se află în dificultate.

Renunțând se poate dăru

Se poate renunța: la o ciocolată, la un suc, la o prăjitură, la un film, la o cafea, la un pachet de țigări, la un vin, la o bere, la ...., Tu la ce renunți?

Cutia de Crăciun se va returna până cel târziu, duminică 22 decembrie 2019. Caritas Eparhial Oradea va direcționa ajutorul tău acolo unde este cea mai mare nevoie.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Alina Silaghi, Mihaela Karla Bontu și Cristian Cartiș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

BOGAȚI SAU ROBI?

Pentru cei ce nu au înțeles sensul parabolei samarineanului milostiv, Isus propune astăzi aceeași învățătură într-o formă nouă. Întrebarea este aceeași: ce să fac pentru a moșteni viața veșnică? În prima evanghelie, răspunsul pentru învățătorul de lege era: “să-l iubești pe Dumnezeu și pe aproapele tău”, urmat de parabolă. În momentul în care Mântuitorul încheie spunând: “du-te și fă și tu la fel”, trebuie să fi fost destul de clar pentru cei prezenți că Isus este acel Samaritan milostiv, care își “cheltuie” toată bogăția dumnezeirii sale cu noi pentru a ne mântui. “Fă și tu la fel” înseamnă “fă ca și mine” sau mai exact “vino după mine”, împlinind astfel porunca iubirii atât față de aproapele cât și față de Dumnezeu.

În evanghelia de astăzi, Cristos încearcă să învingă împietrirea inimii și îngustimea minții propunând din nou același răspuns într-o manieră diferită. Prima parte a răspunsului cuprinde doar poruncile referitoare la aproapele: să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Nu cuprinde în schimb poruncile ce se referă la Dumnezeu, de exemplu “Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta”. De ce? Fiindcă aceasta este implicită în cea de-a doua parte a răspunsului: “vinde toate câte ai ... și vino de-mi urmează Mie”. Urmarea lui Isus Cristos reprezintă adevărata iubire de Dumnezeu, răspunsul omului la dragostea lui Dumnezeu care-și trimite unicul Fiu să moară din iubire pentru noi. Pentru a merge însă pe urmele Lui trebuie să fim liberi, având o inimă neîmpărțită. De aici necesitatea, pentru tânărul din evanghelie, de a renunța la bogățiile ce-l opresc din urmarea Domnului. Doar în momentul în care Isus îl pune în fața exigenței poruncii divine, își dă seama că nu iubește din toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată puterea lui, fiindcă o parte din toate aceste energii ale vieții sale le dedică bogățiilor pe care le posedă. Iar când dăruiește o parte din viața lui bogățiilor, e ca și cum acestea ar prinde viață, transformându-se într-un idol ce îi controlează existența.

Spuneam și altădată că pericopele evanghelice sunt adresate atât persoanei cu care Isus vorbește cât și tuturor celor prezenți sau nouă celor care le ascultăm. Dacă ne-am simți deci tentați să-i condamnăm pe cei bogați, să ne aducem aminte că fiecare dintre noi suntem mai mult sau mai puțin bogați. Fiindcă Dumnezeu nu delimitează plafonuri ale conturilor noastre, nici nu ne indică o sumă maximă pe care să o deținem. Ne luminează în schimb mintea și inima pentru a nu deveni sclavi ai bunurilor noastre. Iubirea de Dumnezeu și cea de aproapele vor fi criteriile sigure în funcție de care vom ști dacă mai deținem bogățiile noastre sau ele ne dețin pe noi.

În fiecare clipă să ne aducem aminte că adevărata noastră bogăție este iubirea infinită a lui Dumnezeu pentru noi.

PS Claudiu, Episcopul Curiei